

ואנכי הסתר אסתיר פני ביום ההוא על כל הרעה אשר עשה כי פנה אל אלהים אחרים

ואנכי הסתר אסתיר את פני והוא
לקאורה חסידה גדולה. עץ
אשקוד שהקדוש ברוך הוא יקחיו פניו
מישראל חלילה. ואיך יהיה להם חיות
השקטה. כי זה כל חיותם של ישראל עם
קדוה שנקראים 'בנים לקדוש' (בספר ש"ג
ס"ח). עץ דקלה הפסל הוא לקדו
שקשה. כהן מתייבש בתיבת צדקים לפני
הקלו שלא יקלו להם אלה. תסתתר
עם וקשה חומות רשע ונקמת בתיבת
צדקים הגל לפני בני. והנה מי שקשה

הקם. וטו לך לרוב עץ אשקוד שקשה
יתקפו לא יעשה לקאור פניו לפני
הדור. עץ זה כי אם אחיה צדקים והקב
יהיה לנפוח אם ישמול עץ לכא אלו
הקמת עץ שם הקמה. והנה סוד
לשקט ולקשו לרוב כהן וקטן אחיה
צדקים ורבי בו. וכן קבל הכתיבה עד
שבי למלך הפלג. ויש ספס שקשה
להתמיל לרוב הפתיחות. ויש שקור
הקים והוד קטן החומות והקני האש.
והקשל דודי.

והוא שקשה כן אנכי הסתר הני
לשמתו לך להבין שאנכי הוא בהקמה:
(על שמה ספר מר יין דוד ושל ספר)

אמנם אנשי רת הדומים שכל מהות
הצמח כדל וכל לסוף וישיין הוא עם
מעצמות יתברך רחל אתר פני מינה. אם כן
אין זה הסתרות אעל. כמו שכתבו במקום
אתר אלוטוס מסובלים והלם פני. זה כשיודע
שאלוה של עולם הוא ככל מקום. או סובל הכל

שמעתי ספורי והבעל שם טוב
ולמה כי ביריעת האדם
שהשם יתברך קלא כל הארץ כבודו.
וכל תנועה ומחשבה הכל מקנו יתברך.
או ביריעה זו יתפרדו כל פעלי און
וכו' (תהלים צב. ח"ט):
(ק ספר יסף פרק מר רב סן ג כ"ג וכי סדר)

שמעתי מהרב המוכיח רבי אריה לייב
כסוף נראה ז"ל שאמר בשם
הבעל שם טוב וצוקי"ש שזו ענין התוכחה
יאנכי הסתר אסתיר (דברים לא. יח).
שההסתרה גופא אצלו בהסתרה ואינו
מאמין על כל פנים באמונה שודאי טוב
גנוז ביה. כי קשעל כל פנים מאמין
באמונה שודאי טוב גנוז בגוה הגם
שאינו מבין הטוב. מכל מקום נחקק הרון
מקונו

(חולין קל"ט) אסתר מן התורה מנין. שנאמר
(דברים לא יח) 'ואנכי הסתר אסתיר'

כב למנצח על אילת השחר. מומור
לרוד. אלי אלי למה עזבתני. רחוק
מישועתי דברי שאנתי. אלהי אקרא
יוקם ולא תענה. וכלילה ולא דומיה לי.
ואתה קדוש. וישב תהלות ישראל. בך
בטחו אבחינו. בטחו ותפלטמו. אליך
וצקו ונטלטו. בך בטחו ולא כושו
כילא.
נה וילא שאען ענות עני. ולא הסתיר פניו
נוקנו וקשעו אליי שמע.

כי ליהוה המלוכה. ומשל כגוים

שושנת יעקב צהלה והנחמה. בראותם יחד חקלת עררתי. חשונות היות
לנצח. ותקנתם בכל דור ודור. להנניע. שקל קוף לא יבשו. ולא יכלנו
לנצח כל החושים בך

אטור. בנימטריא שושנת.

אמר רבי יהוא כאניפו"ן מה שקמע
מהרב העדיק רבי ישערי"א
ביארהיבבנה שהיה מתלמידי הבעל שם
טוב. שאמר הבעל שם טוב שקדם ביאת
הקשוח צדקנו יתלקו כל האותות
המופתיים והגסים הגלויים והמסתובים
המסתובים ומתלהבים לב אדם לצבורות
יתברך. ואין חסיה נכסו של ישראל רק
מי שיאחו באמונה.
(פני ספר יליכין) ספרה: א"ה ק"ט

ואספו אם רואה שמלילה עוקרה עליו
איה סבה. שלמי ראות בני אדם
נהא שאינו טובה עם כל זה יאמין
והכח בהשם יתברך בשמחה רבה שקל
מה וצדק והקנא לטב צדק. וגם זו
לסובה כי מאת לא תצא הנדה. וקדאי
על ידי האמונה והקשוחן הזה יזכה
שדאה שיתפר לו ואת הסבה לסובה
גדולה וישועה ונתקה:

בשם כבוד קדוש אדוני ופני הבעל שם
טוב וצוקי"ש וכוונתו: גן עליו וצל
כל ישראל אמן. טובא שקלל גדול הוא
שצל ידי כשחון ושמחה אפשר להתאבר
על הסתרא אהרן. והנה שקרוב ישועה נה.
בו כי בשמחה תצאר וגו' (נח)
אמנם (מסתובים) שכל עם ספר דוד (בס)

2
[ה] א ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות
ותעמד בחצר בית המלך הפנימית נכח בית המלך
והמלך יושב על-כסא מלכותו בבית המלכות נכח
פתח הבית: ויהי כראות המלך את אסתר המלכה
עמדת בחצר נשאה חן בעיניו ויושט המלך לאסתר
את שרביט הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ותגע
בראש השרביט: ויאמר לה המלך מה-לה אסתר
המלכה ומה בקשתך עד-חצי המלכות וינתן לה

ותלבש אסתר מלכות שלבשתה רוח הקדש. ותעמד
בחצר בית המלך הפנימית. כיון שהגיעה לבית
הצלמים נסתלקה הימנה שכינה מגילה טו.

שבעה חדרים היו למלך. נכנסה לחדר ראשון ולשני
ולשלישי. כיון שנכנסה לחדר רביעי. התחיל אחשוורוש
מחקק בשיניו ומכסכס. אמר חבל על דאברין ולא
משתכחין. כמה חפצתי ובקשתי לושתי המלכה
שתכנס לפני. ולא ביקשה ליכנס. וגזרתי עליה הריגה.
חונכנסת כזונה שלא ברשות. עמדה לה באמצע החדר
הרביעי. הראשונים לא היו יכולין לגוע בה שכבר
עברה על רשותן. האחרונים לא היו יכולים לגוע בה
שעדיין לא עברה על רשותן. באותה שעה אמרה אסתר
אל תרחק ממני (תהלים כב. יב)

"אשר לא כדת" התחילו בני הפלטרין אומרין. עכשיו
הוא כועס עליה. ונגזר עליה מיתה. והיה כל אחד ואחד
אומר. אני אטול את בגדיה. וזה אומר אני אטול את
תכשיטיה. וזה אומר אני אטול את קרשיה. זה אומר
אני אטול את פורפריה שלה של מלכות שנאמר יתלקו
בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל" (תהלים כב. יט) וכיון
שהיתה צופה ורואה כן. היתה מתפללת ואומרת
"ואתה ה' וגוי לעזרתי חושה" (שם)

ותשא אסתר את עיניה ותרא את פני המלך והנה עיניו
כאש בוערות מרוב החמה אשר בלבו. ותכר המלכה
את צפף המלך. ותתבהל מאד ותפג רוחה. ותשם
ראשה על הנערה הסומכת מינה. וירא אלהינו ויחמול
על עמו ויפן לצער היתומה אשר בטחה בו. ויתן לה חן
לפני המלך. ויוסיף יופי על יפיה וחדר על הדרה. ויקם
המלך בבחלה מכסאו. וירץ אל אסתר ויחבקה וינשקה.
וישלך זרועו על צוארה ויאמר לה. אסתר המלכה למה
תפחדו. כי חדת הזאת אשר סדרנו אינה מוטלת עליך.
כאשר את רעיתי וחברתי

אשר למלך אחשוורוש. ולמה האריד ואמר
"אחשוורוש"? רבי יודן ורבי לוי (אמרו) בשם רבי
יוחנן: כל מקום שנאמר במגלה זו "למלך
אחשוורוש", במלך אחשוורוש הכתוב ברפר. וכל
מקום שנאמר: "למלך" סתם, משמש קדש לרבו
ולדרש על מלך מלכי המלכים. הקדוש ברוד הוא.
וחל וגם כפשוטו על אחשוורוש.

4